

Vergaderjaar 1991-1992

19 522

Regelen inzake beroepen op het gebied van de individuele gezondheidszorg (Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg)

Nr. 25

VIJFDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 20 januari 1992

Het nader gewijzigd voorstel van wet (stuk nr. 22) wordt gewijzigd als volgt.

A

In artikel 3, eerste lid, wordt de komma achter «verpleegkundige» vervangen door een punt.

B

In artikel 13, tweede lid, onder c, wordt «belast is met het aanwijzen van specialismen en met de regelgeving ter zake van de opleiding tot specialist» vervangen door: belast is met het aanwijzen van specialismen, de regelgeving ter zake van de opleiding tot specialist en het vaststellen van het bedrag dat voor de behandeling van de aanvraag tot erkenning als specialist moet worden betaald.

C

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt.

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een regeling ten aanzien waarvan toepassing wordt gegeven aan artikel 13, eerste lid, kan mede inhouden dat een erkenning als specialist wordt verleend voor een bij de regeling bepaalde periode en dat de verlening slechts plaatsvindt indien degene die de opleiding tot specialist heeft voltooid gedurende een bij die regeling bepaald tijdvak, voorafgaande aan de indiening van de aanvraag tot erkenning, regelmatig op het desbetreffende deelgebied van de beroepsuitoefening werkzaam is geweest dan wel in die periode overeenkomstig het bepaalde in die regeling heeft gevolgd.

2. Na het eerste lid wordt, onder vernummering van het tweede, derde en vierde lid tot derde, vierde en vijfde lid, een lid toegevoegd, luidende:

2. Indien in een regeling toepassing is gegeven aan het eerste lid kunnen in die regeling:

a. eisen worden vastgesteld waaraan de werkzaamheden, bedoeld in

het eerste lid, voor de toepassing van dat lid moeten voldoen;

b. al dan niet op het gebied van de individuele gezondheidszorg liggende werkzaamheden worden aangewezen die voor de toepassing van het eerste lid worden gelijkgesteld met werkzaamheden op het desbetreffende deelgebied der beroepsuitoefening.

3. Aan het slot van het derde lid (nieuw) wordt een volzin toegevoegd, luidende: Indien een erkenning als specialist is ingetrokken op grond van een regeling als bedoeld in het eerste lid, vindt de in de eerste en tweede volzin bedoelde opgave onderscheidenlijk aantekening alleen plaats indien de desbetreffende persoon niet binnen een maand na de intrekking wederom als specialist is erkend.

D

Artikel 59 wordt gewijzigd als volgt.

1. In het eerste lid wordt «een door Onze Minister aangewezen beroep op het gebied van de individuele gezondheidszorg» vervangen door: een in artikel 3 genoemd beroep.

2. Aan het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een punt-komma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. de betrokkene dient aan Onze Minister te hebben gemeld dat hij als beoefenaar van het desbetreffende beroep in Nederland diensten verleent en dient de volgende bescheiden te hebben overgelegd:

1° een bewijsstuk, niet ouder dan twaalf maanden, waaruit blijkt dat hij de desbetreffende werkzaamheden in de lid-Staat waar hij gevestigd is, wettig uitoefent;

2° een bewijsstuk dat hij het onder a bedoelde getuigschrift heeft verkregen.

3. Het vierde lid vervalt.

E

In artikel 63, vierde lid, vervalt de laatste volzin.

F

Na artikel 63 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 63a

1. Degene aan wie een boete als bedoeld in artikel 63, eerste lid, onder c, is opgelegd, wordt door en door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar bij gedagtekende brief uitgenodigd de verschuldigde geldboete binnen de gestelde termijn dan wel met inachtneming van de gestelde termijnen te betalen.

2. Indien de schuldenaar niet binnen de gestelde termijn betaalt, maant de ambtenaar hem schriftelijk aan om alsnog binnen tien dagen na dagtekening van de aanmaning te betalen.

3. Indien de schuldenaar na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de verschuldigde geldboete en de aanmaningskosten geschieden bij een door de ambtenaar, in naam van de Koning, uit te vaardigen dwangbevel, dat meebrengt het recht om de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten.

4. De betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel geschieden door de zorg van de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder c, van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221) en door de belastingdeurwaarder, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder d, van die wet met toepassing van de artikelen 13, 14 en 18 van die wet.

5. Zolang de ontvanger met de zorg voor de invordering is belast, kan hij een vordering doen op grond van artikel 19 van de Invorderingswet 1990 alsmede verrekenen op grond van artikel 24 van die wet.

6. De ontvanger kan zolang hij met de zorg voor de invordering is belast onder door hem te stellen voorwaarden aan een schuldenaar voor een bepaalde tijd schriftelijk uitstel van betaling verlenen. Gedurende het uitstel wordt de dwanginvordering geschorst. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

7. Met betrekking tot het verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is artikel 17 van de Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat in dat artikel voor «de ontvanger die het dwangbevel heeft uitgevaardigd» telkens moet worden gelezen: de met de tenuitvoerlegging van het dwangbevel belaste ontvanger.

8. De kosten van aanmaning en van verdere vervolging worden berekend op de voet van de Kostenwet invordering rijksbelastingen (stb. 1969, 83). De artikelen 6 en 7 van de Invorderingswet 1990 zijn van overeenkomstige toepassing.

G

Artikel 85, vierde lid, vervalt, onder vernummering van het vijfde lid tot het vierde lid.

H

In artikel 97, twaalfde lid, eerste volzin, wordt «artikel 85, eerste, derde, vierde en vijfde lid» vervangen door: artikel 85, eerste, derde en vierde lid.

I

In artikel 109, vierde lid, wordt «degene die voldoet aan de krachtens artikel 51, eerste lid, gestelde regelen» vervangen door: degene die een krachtens artikel 51, eerste lid, geregelde of aangewezen opleiding heeft voltooid.

J

Artikel 115 vervalt.

K

In artikel 116, tweede lid, wordt «110 tot en met 115» vervangen door: 110 tot en met 114.

L

In artikel 1257, onder A, wordt «de term» vervangen door «het zelfstandig naamwoord» en wordt «deze» vervangen door «dit».

M

Na artikel 127 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 127a

Indien het bij koninklijke boodschap van 22 april 1971 ingediende voorstel van Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (11 270) tot wet wordt verheven, wordt deze wet gewijzigd als volgt:

1. Artikel 1, eerste lid, onder i, komt te luiden:
i. arts: een persoon die bevoegd is de titel van arts te voeren;
2. Artikel 1, eerste lid, onder j, komt te luiden:
j. psychiater: een arts die bevoegd is de titel van psychiater of zenuwarts te voeren;

N

In het in artikel 131, onder A, opgenomen artikel 13a, tweede lid, onder a, van de Gezondheidswet wordt na «wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg» ingevoegd: (Stb.).

O

Artikel 132 wordt gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel A wordt «de term» vervangen door «het zelfstandig naamwoord» en wordt «deze» vervangen door «dit».

2. In onderdeel D wordt «In de aanhef van artikel 6, eerste lid, wordt» vervangen door: Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg het bij koninklijke boodschap van 1 maart 1985 ingediende voorstel van wet, houdende wijziging van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (18 884) niet tot wet is verheven, wordt in de aanhef van artikel 6, eerste lid,

3. In onderdeel E wordt in onderdeel a na «Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg» ingevoegd: (Stb.).

P

Na artikel 132 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 132a

Indien het bij koninklijke boodschap van 1 maart 1985 ingediende voorstel van wet, houdende wijziging van de Wet op de Geneesmiddelenvoorziening (18 884), tot wet wordt verheven en die wet eerst na inwerkingtreding van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg in werking treedt, wordt in die wet het zelfstandig naamwoord «geneeskundige» onderscheidenlijk «geneeskundigen» vervangen door «arts» onderscheidenlijk «artsen».

Q

In artikel 133, onder A, wordt «de term» vervangen door «het zelfstandig naamwoord» en wordt «deze» vervangen door «dit».

R

In artikel 136 wordt «artikel 6» vervangen door «artikel 6, eerste lid,» en wordt «Stb. 1971, 368» vervangen door «Stb. 1971, 369».

S

Artikel 137 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het in onderdeel A, opgenomen artikel 1, eerste lid, onder c, wordt na «Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg» ingevoegd: (Stb.).

2. In het onderdeel A, opgenomen artikel, tweede lid, wordt «artikel 8, eerste lid» vervangen door: artikel 8, vijfde lid.

T

Artikel 140 wordt gewijzigd als volgt.

1. In onderdeel A wordt «degene die als zodanig ingeschreven staat in het hiervoor overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg ingestelde register» vervangen door: degene die bevoegd is de titel van arts te voeren.

2. In onderdeel B wordt «de term» vervangen door «het zelfstandig naamwoord» en wordt «deze» vervangen door «dit».

U

De artikelen 141 en 141a vervallen.

V

In de eerste volzin van artikel 141b, onder A, wordt na «Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg» ingevoegd: (Stb.).

W

De artikelen 141c en 141d vervallen.

X

Artikel 142 komt te luiden:

Artikel 142

De Wet op de lijkbezorging (Stb. 1991, 133) wordt gewijzigd als volgt.

A

Waar in deze wet het zelfstandig naamwoord «geneeskundige» voorkomt, wordt dit vervangen door: arts.

B

Artikel 5 komt te luiden:

De gemeentelijke lijkschouwers dienen bevoegd te zijn de titel van arts te voeren.

C

In artikel 6, eerste lid, wordt «indien hij aan de overledene of aan de moeder van de doodgeborene gedurende de laatste twee jaar genees-, heel- of verloskundige raad of bijstand heeft verleend» vervangen door: indien hij gedurende de laatste twee jaar ten aanzien van de overledene of de moeder van de doodgeborene handelingen op het gebied van de geneeskunst heeft verricht.

D

Na artikel 12 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 12a

1. Tegelijk met de afgifte der verklaring van overlijden, bedoeld in artikel 12, doet de arts opgave van de doodsoorzaak en van de onmid-

dellijk daarmee samenhangende gegevens ten behoeve van de statistiek.

2. Indien een lijk wordt begraven, verbrand, ontleed, gebalsemd of aan een andere conserverende bewerking wordt onderworpen krachtens een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 12, wordt de opgave gedaan door een arts, aangewezen door de officier van justitie.

3. De opgave, bedoeld in het eerste en tweede lid, geschiedt op een door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur vast te stellen formulier en wordt zo spoedig mogelijk in een gesloten enveloppe gezonden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Aan deze enveloppe wordt door de arts een strook bevestigd, welke de identiteit van de overledene vermeldt. De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt de enveloppe ongeopend, voor zover mogelijk voorzien van het nummer van de overlijdensakte, onder achterhouding van de strook en met inachtneming van door Onze in dit lid genoemde Minister te stellen termijnen, aan de geneeskundige hoofdinspecteur van de volksgezondheid. Onze in dit lid genoemde Minister kan bepalen dat deze enveloppe rechtstreeks zullen worden gezonden aan de medisch ambtenaar van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

E

In artikel 81, onder 1°, wordt tussen «10» en «20» ingevoegd: ,12a.

Y

Na artikel 144 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 144a

In artikel 509f van het Wetboek van Strafvordering (stb. 1925, 343) wordt de term «geneeskundige» vervangen door: arts.

Z

Artikel 145 komt te luiden:

Artikel 145

Het Wetboek van Strafrecht (Stb. 1984, 92) wordt gewijzigd als volgt.

A

Artikel 90 septies komt te luiden:

Artikel 90 septies

Onder psychiater wordt verstaan een arts die bevoegd is de titel van psychiater of zenuwarts te voeren.

B

In artikel 156, eerste lid, wordt de term «geneeskundigen» vervangen door: artsen.

C

In de artikelen 228, eerste lid, 249, tweede lid, onder 2°, en 296, vijfde lid, wordt de term «geneeskundige» vervangen door: arts.

AA

In artikel 148 wordt «de term» vervangen door: het zelfstandig naamwoord.

BB

Artikel 149 komt te luiden:

Artikel 149

In de artikelen 64, onder a, en 98 quater, tweede en derde lid, van de Arbeidswet 1919 (stb. 1930, 388A) wordt de term «geneeskundige» onderscheidenlijk «geneeskundigen» vervangen door «arts» onderscheidenlijk «artsen».

CC

Artikel 150 verval.

DD

Artikel 151 komt te luiden:

Artikel 151

De Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) wordt gewijzigd als volgt:

1. In de artikelen 14, eerste lid, onder e, 21, tweede lid, en 35, tweede lid, wordt de term «medicus» vervangen door: arts.

2. In artikel 14, eerste lid, onder f, wordt het zelfstandig naamwoord «geneeskundige» vervangen door: arts.

EE

Artikel 152 komt te luiden:

Artikel 152

In de artikelen 28, eerste lid, 29, achtste lid, 30, eerste en vierde lid, onder c, en 44, onder e, van de Ziektewet (Stb. 1987, 88) wordt de term «geneeskundige» vervangen door: arts. In artikel 44, onder c, van die wet wordt de term «geneesheer» vervangen door: arts.

FF

In de artikelen 153 en 154 wordt «de term» vervangen door: het zelfstandig naamwoord. In artikel 154 wordt voorts «Stb. 1987, 90» vervangen door: Stb. 1990, 127.

GG

In artikel 156 wordt «de term» vervangen door: het zelfstandig naamwoord.

HH

In artikel 157b wordt na «Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg» ingevoegd: (Stb.).

Na artikel 158 wordt een nieuw artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 158a

Waar in deze wet «Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Stb.)» voorkomt, worden bij plaatsing van deze wet in het Staatsblad na «Stb.» ingevoegd de jaargang en het nummer van het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst.

TOELICHTING

Algemeen

Het overgrote deel van de in deze nota opgenomen wijzigingen betreft een aanpassing van de in hoofdstuk XI (Overgangs- en slotbepalingen) opgenomen bepalingen die betrekking hebben op andere wetten welke sedert de indiening van het wetsvoorstel zijn gewijzigd of ingetrokken. Deze wijzigingen hebben een technisch karakter. Daarnaast is er nog op een drietal punten behoefte materieel wijziging te brengen in het wetsvoorstel. Het gaat hier niet om zaken die moeten worden gerekend tot de kernelementen van het wetsvoorstel. Het betreft de volgende punten:

a. een tweetal wijzigingen in de regeling betreffende specialismen. De eerste wijziging strekt ertoe buiten twijfel te stellen dat ten behoeve van de behandeling van een aanvraag als specialist een bedrag moet worden betaald en dat de bepaling van het bedrag onderworpen is aan goedkeuring van overheidswege (onderdeel B). De tweede wijziging houdt in dat, meer dan tot dusver het geval was, mogelijkheden in het leven worden geroepen om ten aanzien van specialisten een regeling inzake periodieke erkenning te treffen (onderdeel C);

b. het verruimen van de reikwijdte van de in artikel 59 opgenomen regeling inzake het verrichten van diensten op het gebied van de individuele gezondheidszorg hier te lande door EEG-onderdanen die in een andere Lid-Staat zijn gevestigd, alsmede het vereenvoudigen van de regeling inzake het melden aan de minister van bedoelde dienstverrichtingen (onderdeel D);

c. het schrappen van de mogelijkheid dat gedeelten van de beslissingen van de tuchtcolleges en het college van medisch toezicht bij de openbare uitspraak worden weggelaten (onderdelen G en H).

Artikelsgewijs

Onderdeel B

Door de in dit onderdeel opgenomen wijziging wordt tot uitdrukking gebracht dat voor de behandeling van een aanvraag tot erkenning als specialist de betaling van een bedrag gevraagd kan worden alsmede dat de hoogte van dat bedrag wordt vastgesteld door het orgaan, bedoeld in artikel 13, tweede lid, onder c. Het besluit tot vaststelling van een zodanig bedrag behoeft op grond van artikel 13, tweede lid, onder g, evenals de overige besluiten van vorenbedoeld orgaan, de goedkeuring van de minister. Opgemerkt zij dat, ingeval de erkenning van een persoon als specialist is ingetrokken in het kader van een stelsel van periodieke erkenning als bedoeld in artikel 14, eerste lid, voor de behandeling van de nieuwe aanvraag tot erkenning uiteraard wederom een door vorenbe-

doeld orgaan vast te stellen bedrag verschuldigd zal zijn. Het vorenstaande ligt in de lijn van hetgeen in de artikelen 5, derde lid, en 8 derde lid, is geregeld.

Onderdeel C

In artikel 14, eerste lid (oud), werd de mogelijkheid geopend om de erkenning als specialist in te trekken indien de betrokkene gedurende een bepaalde periode het specialisme niet regelmatig heeft uitgeoefend. Op grond van het artikel dat betrekking heeft op periodieke registratie van beoefenaren van basisberoepen (artikel 8) vindt doorhaling van een inschrijving in geval van onvoldoende recente praktijkervaring slechts plaats indien de betrokkene ook geen relevante bijscholing heeft gevolgd; eerst dan is sprake van onvoldoende deskundigheid die tot gevolg heeft dat de desbetreffende titel niet langer mag worden gevoerd. Ook bij specialisten kan zich uiteraard de situatie voordoen dat de betrokkene in een bepaalde periode weliswaar het specialisme niet regelmatig heeft uitgeoefend, maar door middel van relevante scholing wel zijn deskundigheid heeft behouden dan wel verbeterd. Door de wijziging van artikel 14, eerste lid, kan bij een stelsel van periodieke erkenning van specialisten eveneens rekening worden gehouden met gevolgde scholing en wordt mitsdien meer aangesloten bij de regeling van het instrument van periodieke registratie voor basisberoepen. De scholing kan bestaan uit de (Nederlandse of daarmee gelijk te stellen buitenlandse) opleiding tot specialist dan wel uit een bijscholing. Er zij in dit verband evenwel op gewezen dat voor de erkenning als specialist uiteraard vereist is dat de betrokken beroepsbeoefenaar in ieder geval de opleiding tot specialist heeft voltooid.

Ook door het nieuwe tweede lid van artikel 14 wordt de regeling met betrekking tot de periodieke erkenning van specialisten meer in overeenstemming gebracht met de regeling ten aanzien van periodieke registratie voor basisberoepen. Evenals artikel 8, zesde lid, biedt artikel 14, tweede lid (nieuw), de mogelijkheid om eisen te stellen aan de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden alsmede om bepaalde werkzaamheden aan te wijzen die met vorenbedoelde werkzaamheden gelijk worden gesteld. Wat betreft dit laatste kan bijvoorbeeld gedacht worden aan leidinggevende functies in een ziekenhuis. Overigens zij opgemerkt dat wanneer een persoon die zodanige werkzaamheden heeft verricht, zijn specialisme weer wil uitoefenen en in dat kader voorbehouden handelingen wenst te verrichten, die persoon daartoe veelal bijscholing zal moeten volgen. Artikel 53, achtste lid, stelt voor het verrichten van voorbehouden handelingen immers de eis van de individuele bekwaamheid.

Door de wijziging van het derde lid (nieuw) wordt voorkomen dat de beroepsorganisaties en de minister onnodig worden belast met het doen van opgaven en het plaatsen van aantekeningen.

Onderdeel D

Artikel 59 heeft betrekking op EEG-onderdanen die in een andere lid-Staat als beoefenaar van een beroep op het gebied van de individuele gezondheidszorg gevestigd zijn en hier te lande diensten verrichten. Overeenkomstig de EEG-richtlijnen voor een aantal gezondheidszorgberoepen kan op grond van het eerste lid worden bewerkstelligd dat onder bepaalde voorwaarden de verboden van de artikelen 4, tweede lid (titel voeren), en 52, eerste lid (voorbehouden handelingen), op vorenbedoelde personen niet van toepassing zijn. Dit gold op grond van artikel 59, eerste lid (oud) uitsluitend voor beoefenaren van een beroep dat door de minister daartoe is aangewezen. Bij nader inzien is er echter

geen reden om de in artikel 59, eerste lid, opgenomen faciliteiten niet voor elk in artikel 3 genoemd beroep open te stellen. Daarom is in het eerste lid de aanwijzingsbevoegdheid van de minister geschrapt en de bepaling zodanig gewijzigd dat de regeling van toepassing is ten aanzien van alle in artikel 3 genoemde beroepen.

De in artikel 59 opgenomen regeling is ook voor het overige nogmaals kritisch bezien. In het vierde lid (oud) was voor vorenbedoelde beroepsbeoefenaren de verplichting opgenomen om in beginsel voorafgaand aan iedere dienstverlening zodanige dienstverlening aan de minister te melden alsmede bepaalde bescheiden over te leggen. Deze bepaling was eveneens afkomstig uit de bovenbedoelde EEG-richtlijnen. Die richtlijnen verplichten overigens niet tot het opleggen van een meldingsplicht voor iedere dienstverlening, maar staan het opleggen van een zodanige verplichting uitdrukkelijk toe aan de Lid-Staten. Nu de in het eerste lid bedoeld dienstverleners niet in een artikel 3 bedoeld register staan ingeschreven, maar wel de bij het desbetreffende beroep behorende titel mogen voeren en eventueel voorbehouden handelingen mogen verrichten, is het inderdaad aangewezen dat de bevoegde autoriteiten op de hoogte zijn van het feit dat de betrokkenen hier te lande diensten verlenen. Hiervoor is het echter niet nodig dat voorafgaand aan iedere dienstverlening een melding daarvan plaatsvindt; een éénmalige melding wordt toereikend geoordeeld. De in artikel 59 opgenomen regeling is dan ook dienovereenkomstig vereenvoudigd.

Onderdelen E en F

De wijziging van artikel 63, vierde lid, en de toevoeging van artikel 63a houden verband met de invoering van de Invorderingswet 1990 (Stb. 221). Bij de formulering van artikel 64a (nieuw) is aangesloten bij de bepalingen die ter zake zijn opgenomen in de Wet op de paramedische beroepen en de Medische Tuchtwet.

Onderdelen G en H

Ten gevolge van de wijziging van de artikelen 85 en 97 vervalt de mogelijkheid voor de tuchtcolleges en het college van medisch toezicht te bepalen dat door hen aan te wijzen gedeelten van de beslissing bij de uitspraak worden weggelaten. Door het schrappen van deze mogelijkheid wordt eventuele strijdigheid met bepalingen van internationaal recht vermeden. Bovendien wordt de regeling aldus op dit punt in overeenstemming gebracht met andere wettelijk geregelde tuchtrechtprocedures voor beoefenaren van vertrouwensberoepen.

Onderdeel J

Artikel 59, vierde lid (oud), waarin de verplichting was opgenomen om de dienstverlening, bedoeld in het eerste lid van dat artikel, aan de minister te melden alsmede om bepaalde bescheiden over te leggen, is geschrapt. In plaats daarvan is het melden van de dienstverlening en het overleggen van de desbetreffende bescheiden in artikel 59, tweede lid (nieuw), geformuleerd als een voorwaarde waaraan voldaan moet zijn alvorens de verbodsbepalingen, opgenomen in de artikelen 4, tweede lid, en 52, eerste lid, buiten toepassing blijven. Het vorenstaande betekent dat de sanctie op het niet nakomen van bovenomschreven verplichting kan vervallen. In de nieuwe constructie heeft het achterwege blijven van de melding of het overleggen van de vereiste bescheiden immers tot gevolg dat de vorenbedoelde verbodsbepalingen onverkort van toepassing zijn. De sancties op het overtreden van die verboden zijn opgenomen in artikel 110 onderscheidenlijk artikel 113.

Onderdeel M

In artikel I, eerste lid, onder i (nieuw), van het voorstel van Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen wordt in de definitie van het begrip «arts» niet gekoppeld aan de inschrijving in het register van artsen, maar aan de bevoegdheid tot het voeren van de titel van arts. Eenzelfde lijn is gevolg bij de Wet afbreking zwangerschap en de Wet op de lijkbezorging (onderdelen T en X). Op deze wijze wordt bewerkstelligd dat ook bijvoorbeeld personen als bedoeld in artikel 59 van het wetsvoorstel (EEG-dienstverleners) binnen die definitie vallen, ongeacht of zij in Nederland in het register staan ingeschreven. Zodanige personen mogen immers eveneens de titel van arts voeren.

Onderdeel X

De wijziging van artikel 6, eerste lid, van de Wet op de lijkbezorging houdt verband met een wijziging in terminologie. Het in de Wet uitoefening geneeskunst gehanteerde begrip «genees-, heel- of verloskundige raad of bijstand» komt in het onderhavige wetsvoorstel niet meer voor. Dit begrip kan worden vervangen door het in artikel 1, tweede lid, van het wetsvoorstel opgenomen begrip «handelingen op het gebied van de geneeskunst».

Met betrekking tot het derde lid van artikel 12a (nieuw) van de Wet op de lijkbezorging zij opgemerkt dat dit lid materieel overeenstemt met artikel 6 van de Wet uitoefening geneeskunst. Er zijn uitsluitend enige redactionele wijzigingen aangebracht. De wijzigingen hebben derhalve geen gevolgen voor de ten aanzien van de opgave voorgeschreven procedure.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons